

Gudhfruchtige qwinnors ähre-chrona hast-bunden och vpsatt öfwer ehrborne, g...

Wallenius, Gabriel Andrae,

1 Ic 1682 Rancken, Elisabeth

National Library
of Sweden

Gudhfruchtige Swinnors Åhre Chrona

Hast bunden och vpsatt

Swer

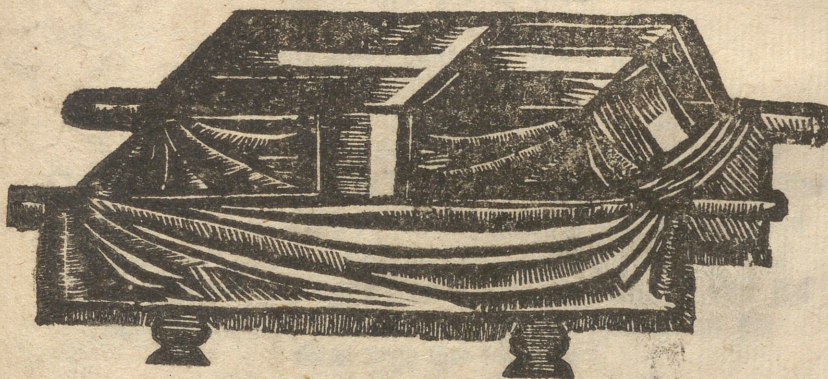
Ehreborne/Gudhfruchtige och myckit Dygderike

MATRONA,

Hust. Elisabetha Kobertz

Dotter Randen /

Lå hennes salige Lefamen / vthi Närvaro
af Förnämt och Földkrifti Följe och Församling / ble effter
sitt Stånd och Fäderneslandes vthgamble Christelige
och brukelige ceremonier, Hederligen begrafven
vthi Åbo Doomkyrko den 17. Decembr.
Anno 1682.]

Tryckt Åhr 1682.

8
170
20

20

1652

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a title or header, possibly in a foreign language.

MATRONA
Handwritten text below the title, possibly indicating a location or publisher.

Handwritten text in a large, decorative script, likely the main title of the work.

Handwritten text in a smaller script, providing additional information or a preface.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date.

Bland Menniskior rasta i Werldens brasta
Ther är nu Maner
I Kläder sig hålla fast ställa och bälla och Moderne sers
Stal något nytt wara

Söl Sverige bara

Tu finner ther wäl

Som til Kladders talswor Franssische Starfwor klär wihan all Stäl
Ja Polnische Rockar

Medh Dieswulle doctar och Ryfarnas Dräkt nu på sig alle hänger

Tu wäder nu änger

Som woro the Slächte

Dodch huru the wära the låra sigh båra

Man finner dock än the HERN Gndh frucha

Och wäla sigh rucha

Bland Quinnor och Wän

Widh Tilfålle detta

Werdsmes medh råra/ nu liggand å Wår

Gudfruchtigh MATRONA

Åf Dygder sigt Chrona den billige nu får

I weten wäl alla ehwen jagh påkallar Gudfruchtigh hon war
Ja sann Gudfruchtan war then henne mähta prndde

Lå hon til Kyrckian snar wäl HERNs Ord århndde

Bland första war hon en som til Gudz Huuse gick

Men wldh wihgangen seen bland sidst man henne fick

Wäl Penna min mera af Dygderna sers ypråtna nu har

Men negh ther kan gda

Wår i nu så hda den sällande Radh

)(2

I Staden

I Staden kunnigt är den salige MATRONA
Af allom Loford bär hon medh sin Gudh försona
Medh Menniskior förlykt och medh sigh sielf förnögd
Baar Hierta Kärleek ríkt och Siál til Himmell bögd
Doch kommer du detta thet alle wij wetta här nåst wihi Stadh
Sann Kyntheet/ ähra/ Troo/ godt Tolamodh som lyder
Til Ehristet Samwek Roo alt denne Graf beprynder
In denne Chronan månd bestå af allan Dngd
Kcent Hierta godt Förstånd Sachmodigheet och Blygd

Thet kunnen i sätia om lögnen i wätia
Eij haer hon sin Kropp vhr Ständer siet flapa
Doch them efferaapa
Som Werldenes löpp nu ästa så gierna
Doch blöta sin Hierna
At the må galane i Kläder Hofwera
Thet på the spendera Guld/ Silfwer och Pane
Men Kapsidctan tæcta och Korsmyshan tæcta the stodh henne wäl
Som rått tänct betrachade och alijdh höge achade sin dyrbara Siäl
Hwarsör

Des Siäl den Hampr haer tüt hon eröstligh ännae
När hon i JEsu Kampn all Werlden hafwer lämnas

Doch allom læra godh
At tänctia på siet Slut
När thetas sielta Blodh Nötia skal Sweptlus
Tänct här på tæfar min
Guds Ord righ tädant læra
Ställ nu så tefnad tin
Så skal man righ och ähra
Hmedlertídh så bedh at tu och saligh döe
Doch liggia lát i Fredh den denne Pryndnad bör

At

GABRIEL A. F. WALLENIUS *Westman.*

Reg. Acad. Aboens. Biblioth.

Hwadh

Wadh är för Därheet stoor at Adams Barn
här stryta?

Medh Zalloch Högmödh slem dhe willia Ber-
gen brnta:

Och tänckia icke ens hur' Adam stackars
Mann

Mäst' grippa til sin Plogh/och Hustrun satt och
spann /

Seen som the dreswes och för sina Synder snöda

Från all sin hiertans Lust: ens Hierta må wäl blöda/

Som tänckia billigt wil at in til Adams Slächt

Hans Härkombst sträcker sig fast den här wivres kiäkt:

Hwadh är för Därheet stoor / at smüda stoor a Spytar

Uf liktet Järn och Ståäl/ och aldrig see sin Lyfa?

Hwadh är för Därheet stoor (så frägas än en gång)

Som några brn sig medh bland Adams Döttrar mång?

In mången Obetänckt står Näsan vpp i Wäder

Och håller det för Skämt / at hon sin Nästa häder;

Men wil; den samma see sin Sköpligheet en Deel

Wist skal hon blijas widh sin egna stygga Feel/

Och hålla den för wiff/ som Gudh i all Ting dyrctar;

Och stryta lagom om sin' oräifångna Jyrctar;

In säkert står så wälen Dam haa Book i Hand

Som för sin Högfärd stugg blif kunnig kring om Staben;

Ej är det någon Konst vpsylte Pungar tömma

Men större Konst wil til medh Arbet' Dygden giömma/

Fast mehr' en höfswiff Dam Qwinn' Enflor prnda wäll

An ifrån morgons Tydh sig smnckia in til Qwäll:

Hvem skötar Skoen så at Footen måste klämmas/

Fast Obetänckt den är / dy böbr den billigt klämmas;

Slif håller iagh och den som giöder så sin Kropp

At näppligh någon kan om Siälen draga Hopp; Mon

Mon det ej stå så wäl Gudz Ord i Hiertat fatta
 (Då Prästen straffar Synd) des Lärdom högt at skatta
 Som stnggias widh Gudz Ord? och hoota Prästen Ondt/
 Och sägia vppenbart / det skal ej bli försondt!
 Ej wurdas något böhr så högt som Arbeks-Dynden/
 Så bör den wara sämbst i Städer och på Bygden/
 Som pöser Dag från Dag / låg rämli wara Kloof
 Då hon för Spegel står i ställe för sin Book:
 En war hon af den Art wår Heder samma Qwinna
 Som läggies nu i Jord: med Eva mond hon spinna;
 Gudz Ord i wurd och hon altydh hållit har
 Och hölt sin Nästa widh det wårde som han wahr;
 All Dngd / all Åhrbarheet / som Qwinno-Rönnet prynder
 Hon sligtigt idkat har; til benne billigt lnder
 Wppå des döda Mull / godt Dof / och mycken Pröjs/
 Som så sin Dagar nödt och hållet sigh så wähs/
 At hon all Wärldzens Flärd har wetat at förachta
 I Medh-och Morgång sin hon ester Gudh har trachta/
 Dn har hon och nu nådt den lufwa Himmels-Roo
 Der Glädie mycken är bland reena Englars-Boo:
 Den niutar hon alt för sin Dngd och sin Gudzfruchtan/
 För det hon täligh war at vptaa Herians Tuchtan:
 Så sofiwe nu i Roo des andelöse Been
 Och lefwe för sin Dngd / des Rampn til Åhren seen.

Medh desä wällmeente Raader den Sal. Ma-
 tronans döda Mull oansedi i största hastigheet
 at behepra påminne sigh willige

PETRUS Fogelberg.

Swem

Hvem är i denne Gämmer stoor/ som Döden fatt
vndsty!
På något sätt hans hårda kloor/medh Snälheet sin
vndsty!

Ens Rngdom här ej hielpa må/ ej Macht ej pracht ej ähra/
Ej Rådedom thet of och lå/ För sährenheet mänd lära:
Uch Dödh och Dödh tu hårda Gäst/ tu har mitt hierta näst/
Medh Pylar tin mig kommen näst/ och tin hårt träffat stott
Min Tunga Kropp och Lemmar all/ tu margalund antastar.
Min gamla Been i sådant Fall/ tu fort i Grastven kastar:
Jag ofras nu min stund är när / iagh wandrar Werldjens
Gång /

Des Argheet stoor och mång Besvär/ mig plågat tiden lång:
En godh Kamp iagh nu kämpat har/ säll/ salig iagh nu blifwer
Bland Helgon all iagh nu erfwar/ den Glädie Gudh of giftwer/
I Högan Himmels Högd bland de vrbwaldas Taal/
O hwilken stoor och hiertans Frögd/ finnes vthi Himmels Sal.
O hwilken stoor och hiertans Tröst/ har nu min Siäl för-
nummit/

Ja hör Jesu Christi Röst/ som Döden har öfvervunnit/
Then medh sin Macht och Seger stoor/ of Himmelriket wårst/
Then Gudh bland heliga Englar boor/ så är then thet blif-
wer ärst/
Så war nu åter til sehdz min Siäl/ in Gudh tigh godt wil
vnnia.

Han wil tigh nu befröna wäl/ far fort tigh ej församma:
Så kom du hårda Död fulsnart/ min Wänning tu wist är/
Jagh skynda wil medh fullan sähret/ hielp mig O Jesu tiär
Then före så nu far wäl min Dotter/ Wänner alla
Jesu Jesu som taar min Siäl iagh eder wil befalla:
Gudh

Godh hielpo migh och eder all! O Jesu Jesu kom!
Hielp migh och dem i Likta Fall / O Jesu Jesu kom!

Til Skyldig Tienst wälment så sammansattee

af

LARS WLF.

Et klagas må öfwer den Dag /
Medh dem i denna Gården alla /
Dödh tu äst häst / bitter och bäst /
Ja bästare än bitter Gallia
Wår Mohr mohr godh tu från os togh
Och vppå swarta Bären lade /
Hon war os när / ja mycket tid /
Oß för sin egen Barn hon hade.
Bekymmer stort hon hade fort /
Medh os at alt wäl skole wara /
Then trogna och goda Wacht /
I längdhen wij nu mäst ebrfahra
Oß hafwa mist och der på Brist;
Therför wij nu och medh rått /
Medh Klage-sång och Tårar mång
Wår unga Kinder äther wåta /
Til thes wij wäl må i Himmel få /
Igen wår hiertans Mohr mohr tidra;
Och Himmels-Högd os gifwe Frögd /
Wäl os när wij den niuta lära.

Enfaldigt tillage af

ARVIDO Z. Lihen.